

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CIX. Joannes VIII. Anno Christi 872. Ludovici II. 18. Basilii Macedonis 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

est V. desinunt, quorum postrema Guilielmo Bibliothecario tribuuntur.

CIX.

JOANNES VIII.

ANNO CHRISTI 872.

LUDOVICI II. 18. BASILII MACEDONIS 6.

JOANNES VIII. Gundi filius, Archidiaconus Romana Ecclesia anno 872. XIX. Kal. Januar. in locum

- Bar. an. Hadriani II. substituitur. (1) Hic
872. §. 1. Carolum Calvum Imperatorem coronavit. Ab eo deinde auxilium
Pag. §. 1. petiit contra Saracenos populantes
Bar. an. 875. §. 2. Italiam agrumque Romanum: &
Pag. §. 2. Neapolitanis, Beneventanis, aliisque
Bar. an. 877. §. 1. quod pacem istiusmodi prædonibus
7. 26. fecissent, denunciavit anathema, nisi
Pag. §. 1. contra ipsos arma iterum sumerent.
Verum Imperatore mortuo, & subfidii spe incisâ, pacem ipse quoque ab Saracenis petere, & pensionem annuâ quinque supra viginti millium *manucorum* argenti redimere coactus est. Formosum Episcopum Portuensem, qui postea Romanus Pontifex

Pontifex fuit, Synodo Romæ celebratâ damnavit, atque in Galliam exulatum misit, devinctum priùs jurejurando, se neque Romam, neque ad Ecclesiam suam rediturum.

(2) Ipse quoque non satisfutam sibi Romam arbitrans confugit eodem.

Elapsus enim ope suorum è custodia, in qua asservabatur à Lamber-

to Comite Spoletano, & Adelber-

to Tusciæ Marchione, ab se dam-

natis ob deprædatis Urbes Pontifi-

ciæ ditionis, novam sibi ab iisdem

vim metuebat. Cùm Ludovicus

Rex, cui *Balbo* cognomen, attenua-

tis viribus diutino morbo, ex quo

tum primùm reficiebatur, Pontificem

in Italiam deducere non valeret, ne-

gorium dedit Bosoni Comiti, quem

sibi Joannes adoptavit filium atque

defensorem juris sui. (3) Hinc e-

pist. 125. petiit ab eodem Ludovi-

co, ut Bosoni, à quo ex Gallia Ti-

cinum usque deductus fuerat, auxi-

lia) mitteret ad *debellandos hostes Ro-*

manæ Ecclesiæ, Romam reversus

Legatos suscepit Basilii Imperatoris,

qui Photii adulationibus captus, eum

post Ignatii decessum restituerat in

Patri-

Bar. an.

878. §.

10. 33.

Pag. §. 2.

Bar. an.

879. §.

3. 6. 7.

62. 64.

Pag. 9.

10. 12.

Patriarchatum Constantinopolitanum. Basilius enixè petebat, ut restitutionem illam ratam juberet. Annuit Pontifex, ut consuleret Ecclesiae bono. Legatos Constantinopolim cum litteris misit, à quibus Photius, postquam conditionibus quibusdam satisfecisset, restitueretur, unde dejectus fuerat. Id quia praeter opinionem non habuit successus prosperos, Joannem obretractio carpsit. (4) Tunc enim Photius, deceptis Apostolicis Legatis, corruptisque Pontificiis litteris, conventum 383. Episcoporum habuit Constantinopoli, in eoque majore quam antea impetu suum in Romanam Ecclesiam virus effudit. (5) Quod simul

Bar. an.
880. §.
1. 11.

Bar. an.
881. §. 7.

Pag. §. 1.

Bar. an.
882. §. 7.

Pag. §.
8. 9.

allatum est Pontifici, acta ejus rescidit omnia, novoque ipsum anathemate devovit. Postea Carolum Cracum coronâ capiti ejus ritè imposuit, creavit Imperatorem, cumque iter in Galliam pararet, concordiam inter Francorum Principes conciliaturus, mors XVIII. Kal. Januar. anni 882. intervenit, decimum post annum quam Pontifex factus erat.

AN.

ANNOTATIONES.

(1) Annales Bertiniani ad an. 872. tom. 2. Scriptor. Rer. Italic. pag. 558.

(2) Causam damnationis Formosi nescire se dicit Baronius ad an. 876. §. 22. & ad an. 883. §. 1. ait diversam à diversis tradi. Mabillonius verò Præfat. ad Sæc. V. Benedict. §. 1. num. 6. triplicem affert desumptam, ut apparet, ex ipsiusmet Joannis VIII. epist. 319. quæ extat apud Labbeum tom. 9. Conc. pag. 233. *Prima est, quod à Nicolao I. in Bulgariam missus Bulgarorum Regem Sacramento obstrinxisset, ne alium Episcopum, ipso superstite, à Sede Apostolica susciperet. Deinde quod contra præscripta Canonum per ambitum ab Ecclesia Portuensi ad Romanam profugire conatus esset. Postremo quod inconsulto Pontifice propriam deseruisset Ecclesiam; & relicta Urbe contra Reipublicam & Imperii salutem cum suis fautoribus conspirasse crederetur.*

(3) Joannes VIII. epist. 119. ad Cardinalem Crassum, apud Labbeum tom. 9. Conc. pag. 89. *Cujus (Ludovici Balbi) consilio atque hortatu Bosonem gloriosum Principem per adoptionis gratiam filium meum effeci, ut ille in mundanis discursibus, nos liberè in his, qua ad Deum pertinent, vacare valeamus. Temporibus his miseris consueverunt Pontifices, Sandini Vitæ Pontif. H h ad*

ad incursionem hostium, & vim omnem prohibendam finibus ditionis suae, quoniam in deficiente jam Caroli Magni stirpe subsidii spes nulla supererat, consueverunt, inquam, aliquem magni nominis Principem sibi filium facere per adoptionem, cui regendas ac tutandas concederent res suas. Eandem ob causam postea Stephanus V. adoptavit Vidonem Ducem Spoletanum, teste Flodoardo lib. 4. Hist. Remen. cap. 1. Id quod multò antè fecerat Stephanus II. adoptato Pippino Rege enim filiis, ut colligitur ex epist. 3. Codicis Carolini. Et tiam Carolus Magnus epist. 84. quae existit inter epistolas Alcuini pag. 1613. per Legatum suum Angilbertum petiit à Leone III. ut haberet se loco filii. Hæc de prompta sunt ex auctore ejus libri, cui titulus:

Difesa seconda del Dominio temporale della Sede Apostolica sopra la Città di Comachio cap. 41. pag. 108.

(4) Petrus de Marca lib. 3. De Concordia Sacerd. & Imp. cap. 14. §. 4. Joannem VIII. ita purgat. *Ignatio sancto Photius toties damnatus sedem suam recepit suffragiis Orientalium Episcoporum annitente Basilio Imperatore. Sed illa restitutio integra esse non poterat, nisi à Sede Apostolica probaretur. Quare Joannes VIII. rogatus ab Imperatore, ut Ecclesia paci consuleret, necessitati cedens, Leonis, Gelasii, Felicis, & Concilii Africani auctoritate fretus, in re-*

rum

rum angustius temperandas esse regulas docent, de consensu cæterorum Patriarcharum Photium anathemate liberavit, illique sedem retinere concessit, eâ lege, ut coram Synodo cogenda misericordiam peteret. De consensu, inquam, cæterorum Patriarcharum, & Episcoporum Joannes Photium solvit, ut videre est in epistola germana ejusdem Joannis, quanquam in epistola à Photio corrupta hic sensus desit: & paucis interjectis, Cæterum à culpa Joannem liberat Principis & cæterorum Patriarcharum, totiusque Synodi Orientalis consensus, quem datum fuisse Joannes suis litteris significat. Profert autem ad confirmationem sententia sue exempla Athanasii, Chrysostomi, & Flaviani, qui à Synodis damnati cum fuissent, à Sede Apostolica integrum restituti sunt. Quibus exemplis quoque Photium à Joanne restitutum, scribit Ivo, cum de jure dispensationum loquitur.

(5) In eo conventiculo damnata est memoria Romanorum Pontificum, præterquam Joannis VIII. abrogatum Concilium Oecumenicum VIII. rejecta vox *Filiusque*, quæ inclusa fuerat Symbolo ad explicandam processionem Spiritus Sancti etiam à Filio, sancito anathemate in omnes, qui illam

non rejicerent: Photii restitutio confirmata: statutum denique, hanc Photianam Synodum habendam esse pro Synodo Oecumenica VIII. Atque hæc Legatos Apostolicæ Sedis, qui aderant, tulisse tacitos ferunt. *Etenim ad omnia, & præ omnibus ab eo (Photio) ut muta pecora ducti sunt, magna cum Sedis Apostolicæ ignominia, nunquam tam sordida, tamque indigna ab Apostolicæ Sedis legatio missa fuerit, si vera esse dixerimus, & non conficta sunt à Photio, quæ in sua Synodo Constantinopoli celebrata hoc anno leguntur.* Baronius ad an. 879. §. 62. Subjicit idem §. 72. *Cui Synodo non, sicut in communitorio jussi sunt, præsidere Legati Apostolicæ Sedis, sed Photius semper primo loco legitur præfuisse, assistentibus Legatis Apostolicæ Sedis. Hanc Græci lambunt, hanc venerantur, & ut divinum quoddam oraculum observant atque custodiunt.*

CX.

MARINUS I.

ANNO CHRISTI 882.

CAROLI CRASSI 3. BASILII

MACEDONIS 16.

MARINUS I. seu Martinus II.
Palumbi filius, Hetruscus, Ro-

ma